KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 115/2010

af 9. februar 2010

om fastsættelse af betingelserne for anvendelse af aktiveret aluminiumoxid til rensning af naturligt mineralvand og kildevand for fluorid

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF af 18. juni 2009 om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand [1], særlig artikel 4, stk. 1, litra c), og artikel 12, litra d),

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Kommissionens direktiv 2003/40/EF af 16. maj 2003 om listen over, grænserne for koncentrationer af og angivelse i mærkningen af bestanddele i naturligt mineralvand samt om betingelserne for anvendelse af ozonberiget luft til behandling af naturligt mineralvand og kildevand [2] er der fastsat en maksimumsgrænse for fluorid i naturligt mineralvand. For kildevand er der ved Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand [3] fastsat en tilsvarende grænseværdi.

(2) For at gøre det muligt for virksomhedslederne at opfylde kravene i ovennævnte direktiver bør der gives tilladelse til, at naturligt mineralvand og kildevand kan renses for fluorid ved hjælp af aktiveret aluminiumoxid (i det følgende benævnt »rensning for fluorid«).

(3) Rensningen for fluorid må ikke resultere i restkoncentrationer i det behandlede vand i mængder, der udgør en risiko for folkesundheden.

(4) De kompetente myndigheder bør have meddelelse om rensningen for fluorid, så de har mulighed for at foretage de kontroller, der er nødvendige for at sikre en korrekt udførelse af rensningen.

(5) Det bør i mærkningen af det behandlede vand angives, at det er blevet renset for fluorid.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, og hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har modsat sig foranstaltningerne —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der gives tilladelse til, at naturligt mineralvand og kildevand kan renses for fluorid med aktiveret aluminiumoxid, i det følgende benævnt »rensning for fluorid«.

I det følgende benævnes naturligt mineralvand og kildevand tilsammen »vand«.

2. Rensningen for fluorid udføres i overensstemmelse med de tekniske krav i bilaget.

Artikel 2

Restkoncentrationer i vandet, der skyldes rensningen for fluorid, skal være så lav som teknisk muligt i henhold til bedste praksis og må ikke udgøre en risiko for folkesundheden. Virksomhedslederen gennemfører og overvåger i denne forbindelse nøje de kritiske behandlingstrin, der er fastsat i bilaget.

Artikel 3

1. De kompetente myndigheder skal mindst tre måneder inden rensningen for fluorid have meddelelse herom.

2. I meddelelsen giver virksomhedslederen de kompetente myndigheder relevante oplysninger, dokumentation og analyseresultater om rensningen, som viser, at den opfylder kravene i bilaget.

Artikel 4

Mærkningen af det vand, der er blevet renset for fluorid, skal i umiddelbar nærhed af deklarationen om vandets analytiske sammensætning indeholde angivelsen »Vandet er blevet behandlet med en godkendt adsorptionsteknik«.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

[1] EUT L 164 af 26.6.2009, s. 45.
[2] EUT L 126 af 22.5.2003, s. 34.
[3] EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32.

Produkter, der er bragt i omsætning inden den 10. august 2010, og som ikke opfylder kravene i artikel 4, kan fortsat markedsføres indtil den 10. august 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. februar 2010.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG

Tekniske krav vedrørende anvendelse af aktiveret aluminiumoxid til rensning af naturligt mineralvand og kildevand for fluorid

Følgende kritiske behandlingstrin skal gennemføres og overvåges nøje:

1. Inden den aktiverede aluminiumoxid anvendes til rensning af vand, gennemgår den en initialiseringsprocedure, der omfatter anvendelse af sure eller alkaliske kemikalier, som skal fjerne eventuelle restkoncentrationer, og ekstraktion, som skal fjerne småpartikler.

2. Der foretages regenerering med en til fire ugers mellemrum, afhængigt af vandkvaliteten og produktionen. Ved regenereringen anvendes der kemikalier, der er egnede til at fjerne de adsorberede ioner, så det aktiverede aluminiumoxids adsorptionsevne genskabes, og til at fjerne de biofilm, der eventuelt måtte være dannet. Regenereringen udføres i følgende tre faser:

   — Behandling med natriumhydroxid for at fjerne fluoridioner og erstatte dem med hydroxidioner.

   — Behandling med syre for at fjerne rester af natriumhydroxid og aktivere mediet.

   — Skylning med drikkevand eller demineraliseret vand og konditionering med vandet som sidste trin for at sikre, at filtret ikke påvirker det behandlede vands samlede mineralindhold.

3. De kemikalier og reagenser, der anvendes ved initialisering og regenerering, skal overholde de relevante europæiske standarder ([1]) eller gældende nationale standarder for renheden af de kemiske reagenser, der anvendes til behandling af vand til konsum.

4. Den aktiverede aluminiumoxid skal opfylde kravene i den europæiske standard for ekstraktionsprøver (EN 12902) ([2]) for at sikre, at der ikke udledes restkoncentrationer i vandet i et omfang, der overskrider maksimumsgrænserne i Kommissionens direktiv 2003/40/EF eller, såfremt der ikke er fastsat sådanne maksimumsgrænser heri, grænseværdierne i Rådets direktiv 98/83/EF eller i gældende national lovgivning. Den samlede mængde aluminiumioner i det behandlede vand efter udledning af aluminium, der er hovedbestanddelen i aktiveret aluminiumoxid, må højst være 200 µg/l, jf. Rådets direktiv 98/83/EF. Denne mængde kontrolleres regelmæssigt i overensstemmelse med Rådets direktiv.

5. De enkelte behandlingstrin skal følge retningslinjerne for god praksis og HACCP-principperne som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 om fødevarehygiejne ([3]).

6. Virksomhedslederen udarbejder et overvågningsprogram for at sikre, at behandlingstrinnene følges nøje, særlig for så vidt angår bevarelse af vandets væsentligste egenskaber og dets fluoridindhold.

([1]) Europæiske standarder udarbejdet af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN).
([2]) Europæisk standard EN 12902 (2004): Produkter til behandling af vand anvendt som drikkevand. Uorganiske materialer til filtrering.
([3]) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1.